

Písňe: 103 (1-3), 634, 487.

1. čtení: Ez 34, 1-6. 11-16

3. čtení (poslání): 1J 3, 16-18

2. čtení (základ kázání): J 10, 1-6

„Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale přelézá ohradu, je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otvírá a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas. Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“ Toto přirovnání jim Ježíš řekl; oni však nepochopili, co tím chtěl říci.

Hezký výjev si můžeme představit. Za úsvitu přichází pastýř a vrátný mu otvírá dveře. Vstupuje jak se sluší a patří dveřmi. Své ovce zná každou jejím jménem a tak je oslovuje. A ovce znají jeho, věří mu a jdou za ním. On je nežene před sebou jako ti, kdo vládnou strachem; ani je nevěleče za sebou na provaze, jako ti, kdo zajímají a zotročují. Jde před nimi a ony jdou za ním, protože mu věří a on k nim mluví. Ovce se ho nebojí, mají ho rády.

Ale na tom hezkém obrázku je stín. Jsou také ti, kdo přelézají ohradu. Zloději a lupiči. Těm nejde o to, co je dobré pro ovce, ale o to, co je dobré pro ně. Ovce je neznají a udělají dobře a rozumně, když za nimi nepůjdou.

Ježíš samozřejmě nemluvil o ovcích, ale o nás. O lidech. Ale oni, tedy učedníci, nepochopili, co tím chtěl říct.

Řekl jim tedy Ježíš znovu: Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči. Ale ovce je neposlouchali.

Zloděj a lupič nevede ovci tam, kam by měla jít, aby jí bylo dobře. Má s ní vlastní úmysly a ty jsou zlé. Tak je to s těmi, kdo svádějí lidi a zneužívají jiné pro své cíle. Mohou to být i ti pastýři, kteří nepasou ovce, ale sami sebe, jak jsme o tom četli v prvním čtení z proroka Ezechiele. Ovcím i lidem hrozí, že budou zavedeni někam do zlého prostředí, zneužití, oloupení, snad i zabiti. Anebo, že budou rozptýleni a zmateni. Nebo dokonce svedeni ke konání zla – pak se oběti zlodějů stávají také zloději. To všechno je zlé, ale je tu východisko. Ježíš sám sebe představuje jako dveře.

Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.

Co to ale znamená, vejít skrze Ježíše? A dokonce jím vcházet a vycházet opakovaně, sem a tam? Jaké to je, někým projít? Vstoupit do jeho stop. Učit se od něho, co je dobré a co zlé, jak zlému odolávat a dobré dávat a množit. Jít kudy šel on. Nechat se nakazit jeho láskou k Bohu a k druhým lidem. Projít Ježíšem Kristem jako dveřmi, skrz něho, to znamená vidět a slyšet druhé tak, jako je slyšel on; mluvit a jednat s nimi tak, jako to dělal on. S pochopením a s láskou. Nebo se o to aspoň snažit. Mít to před sebou jako dobrý směr a cíl. To jsou dveře, tedy máme vcházet a vycházet.

Budeme pak zachráněni? Nalezneme pastvu?

Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.

Jsou dvě možnosti jak žít. Brát si a považovat zisk za to nejdůležitější – to bychom pak byli bezohlední kořistníci. Nebo můžeme dávat těm, kdo potřebují něco, co můžeme dát. Rozdělit se s těmi, kdo nemají co potřebují a my to máme. Ježíš přišel, abychom měli život a měli ho dost. Dost na to, abychom žili a nemuseli mít strach. Dost na to, abychom mohli v lásce pamatovat na druhé.

Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.

Ano, o to jde! Dobrý pastýř není ten, kdo na ovcích úspěšně vydělává, ale kdo je zachrání před nebezpečím. A když jim jde o život, tak jde o život jemu. Dřív, než těm ovcím, protože proto (a jen proto) je první. Důvodem pro něj není jiný zisk, než láska k ovcím (tedy nám, lidem). Chce, abychom měli život a měli ho v hojnosti.

Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží.

Co k tomu dodat? Pastýři, kteří pasou sami sebe a nad ovcemi panují násilně a bezohledně, nejsou skutečnými pastýři. Je mnoho takových vůdců, ale my je máme rozeznat a nejít za nimi.

Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce.

Dobrý pastýř Ježíš zná každou a každého z nás jménem. Není nám jenom Pánem, ale také přítelem. Takovým, že raději položí vlastní život, než abychom ho ztratili my. To si připomeneme zanedlouho o Velikonocích, ale jeho lásku a péči o náš život máme mít na paměti stále.

Pane, děkujeme ti, že jsi nám dobrým pastýřem, že nám dáváš život navěky. Prosíme, dej at' nezapomínáme kudy vcházet k tobě, abychom si mohli být oporou a povzbuzením navzájem.

Amen